

rigtignok, at den blev overmaade vaqt behandlet af den høitærede Minister, og det har vel sin særlige gode Grund. Der staar deri: Med hvilken Hjemmel tilstedebe Ministeren Undtagelser fra dette Forbud? Seg maa absolut antage, at den høitærede Minister dertil har savnet lovlig Hjemmel. En saadan Fremgangsmaade vil ogsaa kunne føre til de betæneligste Konsekventer. Den kunde føre til mangfoldige Privilegier endog for Byer og til den ene Mands Begunstigelse fremfor den anden, hvis saadanne Undtagelser kunde tilstedes. Man kunde tænke sig — det staar ikke i Forbindelse med nærværende Tilfælde, jeg insinuerer ikke — at en Kvæghandler f. Ex. under Forbudet kjøbte en Flok Kreaturer op og derefter ved en speciel Tilladelse fik denne Flok udført; han vilde da paa denne Maade kunne skabe sig ved en Omgaelse af Loven en uhyre Fordel paa sine Medborgeres Beføstning. Det er altsaa utvivlsomt klart, at det maa anses for at være uhjemlet og i høieste Grad betæneligt at favorisere en enkelt Borger fremfor en anden i saadanne Forhold. Dette er for mig Hovedsagen. Men der er et andet Synspunkt, og fra den Side er den høitærede Regjering efter min Mening ikke blot angribelig, men aldeles ikke til at forsvare. Seg gad vide, hvem der her i Salen vilde vove at staa op og forsvare den høitærede Minister paa dette Punkt. (Rimestad: Maa jeg bede om Ordet.) Seg har flere Momenter i denne Sag; vi kunne tage en Debat derom og bedst udenfor de tvivlsomme Tilfælde, baade fordi der gjør sig forskjellige Interessespørgsmaal gjældende, og fordi der kan være forskjellige Opfattelser af Loven tilstede uanset Partifarven. Denne Debat har overordentlig liden praktisk Betydning her i Salen, den bør snarere henføres til et Udvalg, hvor man bedre kan samle det Enkelte i bestemte Dele. Men der er en anden Side af Sagen, og det er Rørnepunktet, hvad enten det handler om Personerne eller Studene herinde (Ufbrydelse) ja, jeg mener naturligvis med „herinde“ her i Landet. Seg siger, der er et andet Spørgsmaal, som efter min Mening er af endnu langt større Betydning. Den høitærede Minister har her staaet frem og rost sig i Regjeringens Navn af sin Loyalitet og Aabenhed overfor fremmede Magter — det var den engelske Regjering, han roste sig overfor — men jeg tror, at vi maa forlange, at den danske Regjeringens Repræsentant maa være loyal og aaben ligeoverfor enhver fremmed Magt, og jeg spørger: har den høitærede Minister faaet den preussiske Regjeringens Billigelse af, at man her fra Landet, her fra Sjælland, hvor der var Forbud imod Udsørel af Kvæg, udførte Kreaturer til Preussen, uagtet f. Ex. England ikke vilde tillade en saadan Udsørel til sit Land? Har den høitærede Regjering, inden den gav denne specielle Tilladelse, forvirket sig om, at den preussiske Regjering ikke havde Noget derimod, og da

de preussiske Autoriteter havde viist dette tilbage paa en høist betænelig Maade, og det samme Skib, efter hvad der er oplyst, derpaa har faaet Tilladelse til at gaa til Dunquerque, har da den høitærede Minister ved en aaben, loyal Henvendelse til den franske Regjering forud sikret sig, at den Intet havde imod at modtage Kreaturer fra en Provinds, som var erklæret at være i smittet Tilstand, og om hvilken der efter den danske Lovgivning var udstedt et almindeligt Forbud? Er det ikke Tilfældet, mine Herrer, siger jeg, saa maa Regjeringen ikke gennem sin Repræsentant her forstikke os om sin Aabenhed og Loyalitet overfor fremmede Regjeringer, thi da har den kun viist dette lige overfor een fremmed Magt, men ikke overfor de andre. Kan den høitærede Regjering borge os for, at en saadan Fremgangsmaade ikke i senere Tider kan efterlade Uvil, der kunne faae en langt større Betydning og strække sig langt ud over Studene, som et Vidne om den danske Regjeringens Naalidelighed? Dette, siger jeg, er Rørnepunktet i denne Debat; det, som det særlig kommer an paa, er Spørgsmaalet om Hjemmelen til disse specielle Tilladelser; dette Spørgsmaal om Stillingen overfor de fremmede Magter og hvilken Betydning et saadant Forhold eller Misforhold, der kan stiftes paa denne Maade, kan have, det rækker faavel i Udstrækning som i Betydning og i Tid meget langt. Man taler om, hvorvidt det vil udstrække sig med Hensyn til vore Kreaturer hertillands, ikke alene i Sjælland, men ogsaa i Fyn og i Sylland, dersom den høitærede Minister har denne Ret. Ja, der gaar enkelte Strømninger i Sylland, og der er enkelte Kreaturhandlere, der have Fordel af, at Forbudet bestaar, men der er tillige mange andre Kreaturhandlere og Opdrættere, der have lidt betydeligt, ja jeg kan endog saa nævne Afkillige, der have lidt meget betydeligt ved dette Forbud, som er fremkaldt ved disse specielle Tilladelser, som jeg nu antager vilde blive nærmere oplyste i et Udvalg. Dette, siger jeg, er kun en enkelt Side af Sagen, og naar Alt kommer til Alt, maatte den mere underordnede, men at en fremmed Regjering skulde faae den Tro, at vi benyttede Loven paa een Maade lige overfor eet fremmed Land og paa en anden Maade overfor et andet fremmed Land, det siger jeg, har en meget alvorligere Betydning, end de jydskke, fynske og sjællandske Studer, og jeg siger, at det er et Spørgsmaal, vi ikke kunne begrave i et Udvalg, men en Sag, hvorimod der her fra Salen maa lyde en Misbilligelse, og den kommer nok engang i en vis Form, hvad enten den høitærede Minister vil finde sig i den eller ikke. Der maa udtales en Misbilligelse fra Folkethinget mod en saadan Fremgangsmaade, som, efter hvad der hidtil er oplyst, er viist lige overfor en fremmed Magt. Vi maa hævde, at vi her skulle have en Regjering, som er fuldstændig